

בירושלים. תפקידו, כמובן, הוא לקבל תיירים ולהראות להם מה געשה בכספם כאן, בישראל. אך מר אפלבוב העדיף להוציא חלק מכספו זה בצורה של מסע נרחב בארצות-הברית (מולדתו) ובקנדה, מקומות בהם קיימים בשפע משרדים נרחבים ליחסי ציבור של המלחה.

לדיון בעצרת האו"ם בספטמבר לא הסתפק משרד-החוץ בשיגורו של איש וועדת שביית הגנש, יוסף תקוע. נוסף עליו גם מר א. אילן, שיצא לאותו דיון בלחיית אשתו וילדיה.

כדי לברר "אפשרות ניצול של המצאות ופטנטים" יצא המנהל הכללי של משרד הפיתוח מנחם בארד למסע ברומא, שנמשך שלושה שבועות. לא פחות הגדיל לעשות שר-הפיתוח עצמו, מרדכי בנטוב, שנסע כדי להיות נוכח ב"יום ישראל" בתערוכת מילאנו, ושהה במקום שלושה שבועות. היה זה יום ארוך כמעט כמו הימים בקוטב הצפוני.

כדי לשכלל את בתי-הסוהר בישראל, יצא אברהם דשא, סגן נציב בתי-הסוהר, למסע השתלמות של ארבעה חודשים באנגליה ובשוודיה. באותו זמן יצא גם נציב בתי הסוהר עצמו, ד"ר צבי הרמון, לשיבת התעודה בענייני עבריינים מטעם האו"ם בניו יורק.

הגיגות העשור למדינה נפתחו עלידי האנשים הממונים על כך בצורה המתאימה ביותר לאופי המדינה: יום לאחר שנתמנה כמחזאי לחגיגות אלה, יצא מנהל יד חיים וייצמן מאיר חייסגאל למסע ממושך בי אירופה ובארצות-הברית. יחד אתו יצא גם סגן מנהל משרד ראש הממשלה, העוסק גם בענייני חברת התיירות הממשלתית, ללונדון ובארתו עניין.

הסוכנות היהודית מארץ-ישראל

מסעי הסוכנות היהודית לארץ-ישראל השלישי, נכון יותר היה, אילו ההליפה את שמה ונקראה "הסוכנות היהודית מארץ-ישראל", בהתאם למגמת פניהם של אנשיה.

בעונת הקיץ, בה כידוע, אין האקלים הישראלי נוח ביותר, מתרבים מאד תפקידי הסוכנות בחוץ-לארץ. עוד טרם יצא לדרך אליהו דובקין, וכבר הלך בעיקבותיו יוב יוסף הגובר, ועוד טרם נעלמה באופק מטפחתו המגפפת של דוב יוסף, וכבר עלה למטוס גם ליאור דולצין. ומובן מאילו גגם ברון דובדבני לא ישב בקיץ בחיבוק ידיים, בשעה שגוברי הסוכנות הקודם, גורא יוספטל, יוצא לדרך, ואחריו גם מאיר גרוסמן.

התפקידים הם, כאמור, שונים ושונים: פעילות במלחה, סידור עניינים שוטפים ושאר ירקות — והכל במיטב המלגות ובמיטב המסעדות, על חשבון כספיו הדלים של עם עני בו שואלים את עצמם יום יום 60 אלף מובטלים מאין יקחו פת לחם לילדיהם ליום המחרת?

בין עסקי המפלגות המסדרים לעתים קרובות מאד עניינים בחוץ-לארץ, בולטים יותר מכולם מנהיגי הדתים הרב שלמה לורנץ, הרב מנחם גליקמן פורוש ובנימין מינץ. הרב פורוש, למשל, עוד לא הספיק כמעט לחזור בחודש יוני 1956 ממסעו לבריטניה וארצות-הברית, וכבר מיהר שוב אל המטוס בדרכו לאירופה בחודש ספטמבר. לאחר שבע חור, ובסוף אותו חודש נסע שוב לארצות-הברית ולדרום אמריקה. בדצמבר כבר מיהר לחינה להציל את נשמותיהם של פליטי הוגנאריה ובינאר חזר לארץ, כדי לרכוש בגד כרטיסטיסיה לארצות-הברית בשליחות מפלגתו.

אך את המקום הראשון בין הנוסעים על חשבון הסוכנות היהודית תופש, בצדק, יושבי-ראש ההנהלה, מר זלמן שזר בכבודו ובעצמו. יושבי-הראש הנכבד של המוסד היהודי העולמי מכיר כבר את רוב שדות התעופה בעולם ממש כמו את ביתו. העובדה שכל שאר חברי ההנהלה ונשיאה נחום גולדמן, נמצאים כל הזמן מחוץ למשרדים בירושלים אינה מפריעה לו לנסוע בכל שני וחמישי מלוד לאי-שם וחזרה.

ובאמת — למה לא? כמה הוא גופל מ' אחרים?

התנועה הציונית נמצאת בתנועה מתמדת — באוויר, בים וביבשה. היא הדבר הדומה ביותר ל"פרפטואום מובילה", לתנועה ה' מתמדת, שהומצאה סוף סוף על-ידי הגאון האנושי.

"מדי שבוע בשבוע", כותבת לי ח' יילת צעירה בשם הגת, "האמא שלי — ואני — חוטפות את העולם הזה מידי אבא, בכבודה בטרם קץ, ועוד לפני ש' נראה אפילו מה צורה לעטיפה הצבעונית, את פותחות ומחפשות את מדורן המרתק. ובכן, איפוא, מלמעלה מזדקרת תמונתך, ובתהליך ארוך-טווח, מדי שבוע בשבוע, הולך ומשטשש דיוקנך בתצלום התייכני ומעביר את זון מדורך. היות ומדורך באמת קוצר הצלחות מסחררות, תטסים ודאי 'מערכת לחידוש הגלופה' של תצלומך."

הם פשוט רוצים להשחיר את פני ברבים.

גדול ויפה הוא העולם

אני בטוחה שתיהנו מקריאת מכתבה של (1029/1), בדיוק כמוני:

"נהנית אני תמיד מקריאת מדורך, אם כי לא תמיד מתוכנם של המכתבים ה' מובאים בו, תוכן המעיד לעתים על נוער חסר תוכן — כמו מהוספותיך רבות-החן והאירוניה."

"פונה אני עתה אליך תוך תקווה ש' תואילי לקשגני עם רעים לעט, עמם אוכל קיים התכתבות מעניינת."

"זקוקה אני עתה להתכתבות כזו... אני נערה בת עשרים, העובדת באחד המושבים החדשים בחבל לכיש כמדריכה סוציאלית. אין כאן צוות, ולאחר יום עבודה גדוש, בו עלי לנהוג ולדבר כמדריכה, כמהה אני לאפשרות של פורקן בשיחת חבר לחבר, שיחה שאינה מוגבלת בנושאים, סתם כך, ועל הכל. מאחר שרחוקה אני למקום עבודתי ימים כלי לות, כולל שבחות ותהים, חשה אני כי צורך לנהל שיחה כזו ולו תהיה בכתב."

"מה הן תכונותי? מה הן התכונות שדורשת אני מחברי לעט? ובכן: אין בדעתי לפרט אף אחת מתכונותי הפנימיות, כיוון שאלה אינן עתידות להשיג פיע בדרך כלשהי על מכתבי או על תוכנם. כמו כן אני מעוניינת באדם שיכתוב אלי עקב התאמין לטעמי. תפצה אני באדם שיכתוב אלי תוך שימצאו חן בעיני צדדים אחרים, פנימיים, ש' באישיותי."

"ובכן, שטחי התעניינותי: אמנות — ציור, פיסול, מוסיקה; ספרות-כללית, עברית חדשה ועתיקה; שירה, פילוסוף פיה — אבל פעילות הלכותות מהחיים עצמם ולא פלפולים מתמטיים; פסיכולוגיה, בקיצור, נטיה מודגשת למקצועות הומניים."

"אניי דורשת שחברי לעט יתעניין דווקא בשטחי התעניינותי אני. יהיה זה, אולי, מעניין ללמוד שטחי עניין חדשים. ואולם, וזה תנאי ראשון שדורש אני מחברי לעט, יהיה זה אדם בעל עניין באדם באשר הוא אדם, באשר הוא מסוגל להמריא ברוחו אלי על, לרדת תהומות, או להיאחז בקטגוריות חיי היומיום ויפיים המיוחד."

"אין השכלתו של חברי לעט משנה לי במאומה — משם כך גם לא צינתי (את) השכלתי. חושבת אני שאת ה' תכונות המניעות לעיל — אוכל למצוא באדם אשר יהיה אדם ללא תלות ברמת השכלתו, אדם בעל העזה למחשבה מקורית ומעמיקה."

מי אחת לחור

שלושת הנחלאים (1029/2) שיש לי העונג להציגם כאן לפניכן, לא חשו את עצמם בודדים כל כך במחנה הצבאי שלהם, עד לאותו יום בו חולק הדואר והתברר להם, פעם נוספת, שבשבילים לא הגיע מאום. הם החליטו לשנות את המצב. כיוון שהם תל-אביבים ביסודם ונמצאים לעתים מזומנות בעיר, רוצים הם להתודע אל שלוש נערות בנות 16-18, בעלות חוש הומור וחיבה ל' —

טילים. הם בטוחים כי יוכלו לעניין אותם בציונות על המלחמה האחרונה. ואם תרצנה להיות אינטלקטואליות יור — יוכלו גם למצוא את דרכם איכ' שהו בספרות, תיאטרון וספורט.

אלא מאי? רצונם בתמונה כבר במכתב הראשון. לא של כולן יחד. כל אחת לחור.

★ ★ ★

דפני ואחרי

(1029/3) איננה מכבדת את העולם הזה, אך היא קוראת אותו מדי שבוע. כמובן, אחרי שיקולים, פיקוקים, הי' סוסים וחששות, וכן הלאה, החליטה לכתוב אלי.

יש לה, בעצם, משאלה קטנה מאד. כל מה שהיא רוצה הוא להתכתב, והיא מדגישה זאת בקו מתחת למילה, עם צעיר שהחומר האפור נמצא בקדקדו בכמות

הסיפוס שלי

מאלי מלמד, ליאופולד'ל, קונגו ה' בלגית: "מקורי, לא? זה מה שאת אר' הבת. בקיצור, מיליון פרנק אם את מוצאת לי אותה. בודאי לא תאמיני לי שמצאתי אותה. גם כאן מוצאים תמונות של בחורות ברוב."

המספיקה. אם כך, מדוע איכפת לך, למשל, שלא ירכיב משקפיים?

"הנושאים להתכתבות", אומרת היא, "הם די באנאליים. מספיק לקרוא את ה' מכתב שלפני ואחרי כדי לתהות על קנקנם — תיאטרון, ספרים, ציפלין, בראדו וכדומה."

★ ★ ★

אם את רוצה להפסיק את קשריך עם חברתך, מספיק שתאמרי לה: "חביבתי, השמלה שלך נראית כל שנה יפה יותר."

★ ★ ★

לא על מגש, האושר

מן הדרום (1029/4): בוד אני יושב בדרום החם סופת חול נוסבת והגרון נסתם תשעה חודשי נחל בפנקס רשומים ועשרים ואחר לתורם מחכים הימים קצת וזוחלים ואני מתכה למכתב. לישיב בדרום זה מאד חלוצי בשבתך במכונית הטסה כצבי אף יום יום להשכים ואת האת להרים לפעמים מכלים זה מוציא. לראות את הדרור הנע הולך לו ובא ככיפה אדומה פורק המטען וטוען המטען ולך, אין אגרת קטנה כל זאת, ידידי קצת מעגים את הרוח ואת המרגש שם מבפנים נעשה לעתים אף חלש כי האושר לא בא על מגש ואת המפרש, הו, צריך להרים אם הרוח תמצא נערה לבבית שלא תחסוך הפרוטה הבול, הטיחה ותשגר כך, מעט מכתבים.